

В. „Нова Струя“

Излиза всѣка

Събота.

Годишенъ абонаментъ 4 л.,

полугодишенъ 2 лева,

Единъ брой 10 ст.

НОВА СТРУЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И ПРОСВѢЩЕ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се изпраща на а
в. „Нова Струя“ въ гр. Плѣвентъ

дакция на

За обявления се плаща
по 10 ст. на дума на пър-
вата страница и по 5 стот.
на четвъртата. Приставски
публикации при особно спо-
разумѣние.

ИНТЕРЕСНО!

Пристигнаха ми разни отъ модерни качества платове отъ европейски и български фабрики.

Приемамъ поръчки за мъжки и дѣтски костюми съ най-износни цѣни и гарантирана работа.

Съ почитание: П. Гуневъ.

Отъ какво произлиза партизанство на прогресиститѣ.

Софийскитѣ вѣстници отъ десетина дена изобилствуватъ съ факти, които издаватъ истинския характеръ на днешното управление; разтурване опозиционни общини, покровителствуване пристѣпленията, извършени отъ приятелитѣ на днешното правителство—всичко това сж факти, които свидѣлствуватъ за единъ извѣстенъ вече типъ българско управление—*партизанското*. Това е било управлението на всички до сегашни министерства, дошли на власт не въ името на нѣкакви принципи, а за охранване ядрото на партията си—една армия отъ непроезводителни елементи, неспособни освѣнъ въ държавното съкровище да намира източникъ на прѣпитание. Напусто извѣстни младежи отдадохъ своята нравствена подкрѣпка на тая партия, като мисляха, че съ неопитненитѣ си още шефове тя ще внесе ония подобрѣния въ управлението и законодателството, за които народа отъ дълги години се бори: ний сме убѣдени, че за смѣтка на тая тѣхна искрена вѣра, тѣ ще получатъ най-осѣзателния опитъ отъ българското политиканствуване—имено опита, който говори, че никакво подобрѣние не може да се направи въ България при старитѣ деморализирани политически групи и при днешната полуавтократическа форма на управлението.

За да си обяснимъ партизанството и безсилието на прогресивната партия да въведе едно безпристрастно прилагане на законитѣ, ний трѣба да знаемъ, какъвъ контингентъ отъ народа я съставлява. Прогресивната партия днесъ брой въ редоветѣ си три вида политикани: първо, чисти прогресисти—млади хора, които вѣрватъ въ принципитѣ на партията си и сж готови да жертвуватъ много за тѣхното реализиране. Второ, стари цанковисти, хора вѣрли и кипели въ българското партизанство, прѣкарвали дълго врѣме на чужбина като емигранти, партизани отъ стария типъ, озлобени къмъ политическитѣ си противници; хора, които години сж живѣли съ мисълъ да отмъщаватъ за извършенитѣ надъ тѣхъ неправди. Този типъ закоравели партизани не сж отбѣгвали отъ партията си само благодарение на старитѣ си връзки съ нейния едноврѣмешенъ шефъ и въ силата на ония лични нещастия, които управлението на Стамболова имъ донесе, като ги направи безъ врѣмѣ отшелници отъ тѣхната родина. Тѣхъ никакви идейни пориви не ги е свързвало въ една партийна организация, защото, ако тѣхъ нѣкакви политически идеи ги движеха, тѣ нѣмаше тѣй скоро да забравятъ ненавистьта си къмъ князь Фердинанда и да подписватъ на докладитѣ си до него, че сж «най-вѣрни негови поданици и покорни служители». Третия типъ прогресисти сж присѣдиненитѣ отломки отъ разни партии, величия, които сж се кланяли Богу и Мамону, които сж обикаляли всички политически фирми и сж се спирали споредъ врѣмето и обстоятелствата прѣдъ най-доходнитѣ отъ тѣхъ. Това е обикновения български, бай-ганювски типъ, хора на декларациитѣ, на партийнитѣ бюра по села и градове; политикани, които отъ полити-

ката сж направили доходно занятие за дава подъ кирия; пристѣпници, които благодарение на дързки мошеничества сж оплели населението въ своитѣ примки и сж станали влиятелни; углавни пристѣпници, които даватъ на всѣко правителство подъ наемъ своето влияние, за да отсрочатъ страшния денъ на обществената присжда върху тѣхнитѣ безподобни злоупотрѣбления съ народното богатство. Ето това сж тѣ елементитѣ, съставляващи днесъ *властующата* прогресивно-либерална партия. Къмъ третия типъ нека прибавимъ и една голѣма частъ отъ народната партия, отцѣлена отъ партията на Стоилова съ излизане на Величкова отъ народняшкото министерство.

Това е то партията, която се е наела да реформира управлението, да въведе законность и безпристрастие въ него, да даде начало на нова ера, на единъ истински конституционенъ и парламентаренъ животъ у насъ. Тази партия, съставена отъ най-различни елементи по политическо възпитание, по богатство и по разбиране, само едно може да направи—да изпорти своитѣ най-добри сили отъ младежитѣ и по такъвъ начинъ да лиши държавата и народа отъ нѣколко полезни членове. Мисията за реформиране на управлението е твърдѣ тѣжка за прѣстарелитѣ кокали на бившитѣ емигранти и абсолютно неспособна за професионалнитѣ партизани. Кой, слѣдов., отъ тая партия ще въведе «новата ера». Може би, нѣкогашнитѣ неприятели на князь Фердинанда? Може би, вѣчнитѣ правителствени привърженици? Може би, оная малка шепка вѣроующи, на които ний прѣдрѣкохме разочарование въ скоро врѣме? Но ний вече знаемъ, че рускитѣ пенсионери се примириха съ «узурпатора»; знаемъ още, че младитѣ хора сж достатъчно млади и неусѣтно влѣзватъ въ маниеритѣ и обичаитѣ на старитѣ политически вълци. Остава слѣдов. за изпълнение великата съврѣмена мисия на прогресивната партия да се грижатъ присѣдиненитѣ—хора които, наистина, сж доказали, че ако не могатъ да се грижатъ за управлението на държавата, много добръ разбиратъ своитѣ частни интереси и какво държавно устройство имъ най-добръ подхожда.

И тѣй ясно е, защо прогресиститѣ трѣгнаха по отжикания пѣтъ на старитѣ партии: тѣ сж стари политикани съ нова, твърдѣ непригодна дрѣха; по навикъ отъ миналото, тѣ не могатъ друго освѣнъ да слѣдватъ усвоенитѣ си отъ по-напрѣдъ маниери.

Джупановъ.

Съюзна политика и срѣдства.

Мнозина, вѣрваме, когато сж прочели статията «постижима ли е съюзната цѣль безъ политика», сж махнали съ ръжка и сж казали: «та що иска сега този човѣкъ да изяснява, какво ново открива, когато болшинството отъ сдруженитѣ учители вече отдавна е съзнало тази истина, че безъ политика, безъ вмѣшательството на учителя въ политическото възпитание и борби на народа, исканията на уч-та организация ще си останатъ само благи мечти, написани въ съюзния уставъ, за които учителя най-малко ще работи». И, наистина, читателитѣ иматъ право да ни упрѣкнатъ въ излишно повторение, но само при едно условие—ако ний подъ думата политика на съюза разбираме онази *поединична и разпородна по качество дѣйност* на сдруженитѣ учители, за каквато се е говорило въ конгреситѣ, въ съюзния органъ и на послѣдъкъ наново подкрѣпена отъ Г-нъ Е. М.

Обаче, въ това именно разбиране, ний сме несъгласни съ общото схващане. И, когато започнахме съ разсѣжденията си върху нуждата отъ политика въ съюза, ний започнахме отъ тамъ не за да повтаряме туй, което признаватъ и сж усвоили всички съюзни членове, а да подчертаемъ *разликата* отъ онуй схващане, което до сега е провеждано, като най-вѣрно, логично и естествено, отъ това, което ний разбираме. Друго-яче казано, да покажемъ, че политиката е необходима, но до сега *съюза е нѣмалъ политика* въ

такава смисълъ, въ както я схващаме ний—*обща, еднаква, принципална*. Това е твърдѣ ясно за да не се простираме на дълго.—*Болшинството*, явно или тайно признава политиката, като най-вѣрното и логично срѣдство, като естественъ и положителенъ пѣтъ, по който трѣбва да се мине за да се дойде до цѣльта; всѣки по отбѣлно—всѣки кой както разбира политиката—е *работилъ нѣщо*, за която му работа би могло да се каже, че има що годѣ, поне косвенъ политически характеръ. Тѣй напр. мнозина отъ учителитѣ държатъ сказки, въ които говорятъ за правата и длъжноститѣ на гражданина и то точно тѣй, както го разправя Ем. Де-Лавеле, безъ да надникнатъ въ нашия животъ. Други разправятъ, какъ ставатъ болѣститѣ, за военщината и пр. работи, които несъмнѣно иматъ просвѣтителна стойностъ и косвено подготвятъ тѣхния умъ да възприеме знания отъ по отвлечено естество. Но, работа е тамъ, че тукъ единъ работи тѣй—на друго мѣсто онзи работи съвсѣмъ въ противна посока. Социалогията, полит. економия, правото, философията сж науки отчасти само и всѣки може да отрича или доказва по-най-разнообразенъ начинъ работи, които изискватъ познания изъ тази областъ. И Демократитѣ учители въ Видинско и Стамбулиститѣ въ Търновско и Цанковиститѣ изъ Вратчанско и Земледѣлцитѣ въ Варненско сж все учители, които макаръ и единици, но все пакъ дѣйствуватъ косвено политически, като пропагандиратъ за тази или онази пол. партия въ страната. Пѣкъ всичко това значи, че щомъ учителитѣ съюзили сж съ разноцѣлнитѣ политически убѣждения, *тѣ сж въ общ. политическата си дѣйностъ противни, взаимно-борящи се*. Тѣй че доказателството, че отбѣлнитѣ членове, като работѣли при сегашния съставъ на съюза, значало какво *съюза ималъ своя политика*, е споредъ насъ цѣла самоизмама, не твърдѣ полезна. Трѣбва ли политика или не?—Трѣбва, казватъ, мнозина, но забравятъ да добавятъ, че тя е безсмислена, *щомъ не е обща, еднаква за всички и положителна въ името на цѣльта*. А такава до сега е нѣмало—нико единъ конгресъ не е вложилъ нѣщо отъ този родъ, макаръ и консервативно; всички упр. комитети сж мълчели и нито съ окръжни, нито чрѣзъ вѣстника сж казали, каква е политиката на туй болшинство, което ги прави водители на организацията. Може би тѣй е било до сега невъзможно, слѣдователно оправдано, пѣкъ и нашата цѣль не е да осждаме, а да хвърлимъ свѣтлина върху нѣщата за да не се пилѣятъ сили на вѣтъра. Намъ се струва, че до тогава, додѣто се не усвои тѣй въпроса за политиката, както го изисква разума и естеството на работитѣ, учителитѣ (сдруженитѣ) ще прѣдставляватъ компания ала «орелъ, ракъ и щука». Само *общата, еднаквата, принципалната политика* ще внесе съзнание.

Слѣдъ тѣзи пояснения може да се мине сега къмъ въпроса за качеството на съюзната политика, или по кратко: *каква политика* трѣбва да поддържа съюза. При това нека да забѣлжимъ, че политиката не трѣбва да се смѣсва съ *тактиката*. Макаръ и тѣсно свързани, споредъ насъ, политиката е *пѣтъ*, отъ които ще зависи историята и бѣдѣщето на съюза, а тактиката е *начина* на дѣйствието. Пѣтя е общъ и задължителенъ—начина отчасти: не на всѣкъждѣ и винаги може еднакво да се дѣйствува. Обаче тактиката все пакъ се опрѣдѣля сама по себе си отъ общата политика.

Всѣки учителъ, мислимъ, който употребява думата «политика» разбира какво се опрѣдѣля горѣ-долу съ нея; стане ли дума за качеството, цѣльта и принципитѣ на политиката—явява се голѣмото разногласие. Тѣй напр. ще чуете да ви кажатъ, че съюза трѣбва да има (сега даже) ималъ, да поддържа една чисто «народна» политика. Такива учители сж противъ всички други политически системи. Тѣхната «народна» политика е такъвъ пилюль-пинкъ, че отъ всичко има по малко и за всичко лѣкува. Запитайте, при това, какво разбиратъ тѣ подъ тая фраза «народна» политика; веднага ще ви кажатъ, че това е политика, която защитава *народнитѣ* интереси. Но отидете ли по нататѣкъ, напр. какви сж тѣзи интереси, кой е този народъ, какъ ще защититъ тѣзи «народни» интереси,—вий ще слушате обясненията и прѣдъгваанията, които всѣки денъ слушаме и четемъ отъ стамбулиститѣ, народняцитѣ, каравелиститѣ и грамадно-либералиститѣ. Всичкитѣ говорятъ за народъ, за интереситѣ народни, като че ли туй народа е една маса съвсѣмъ еднообразна и еднаква по социалното си положение; оплакватъ сѣдбата на този народъ и викатъ до бога за народни интереси, за права, за свободи и пр. и всѣки по-отбѣлно, като членъ на своята партия, мисли и говори, че защитава «народъ», че той работи за въ полза на «народнитѣ» интереси. Отъ често повторение тѣзи хора си самовнушаватъ убѣждението, че това е «народна» политика, което при други условия и за други партии би нарекли политика на *личния* интересъ, на *грабежа* и *безако-*

нието. Сдруженитѣ учители не сж, дѣйствително, точно това, което сж кокаланитѣ и тѣ може би сж позикрени, обаче за насъ е важна основата на тѣхнитѣ разсждения—пъкъ тази основа е погрѣшна имено, защото и единитѣ и другитѣ мислятъ, че има общество безъ (производителни и непроизводителни) класи, слѣдователно може да се говори за общонародни интереси. Тѣй напр. тѣ отричатъ че и нашия животъ трѣбва по оная пѣтъ, по който сж вѣрвали всички култури на западъ. Убѣдени, че у насъ нѣма обществени класи, тѣ вѣрватъ, какво интереситѣ на дребния земледѣлецъ сж сжщо такива, каквито сж и на чорбаджиата въ селото, лихваря и едрия чокоинъ, че надничаря и господаря сж тоже хора съ хармонични интереси, че фабриканта и дребния производител сж солидарни въ исканията си. Разбира се, че би било добръ, ако нѣмаше тѣзи враждебни и противни интереси между разнитѣ производителни слоеве въ обществото, но що да правимъ, когато такава е наредбата—класова.

Политическитѣ буржуазни партии у насъ говорятъ за «народни» интереси, не защото иматъ нѣкакъвъ економически принципъ въ основата на своята политика—не, тѣ се криятъ задъ «общия» интересъ за да наситятъ личнитѣ си апетити. Може за напр. да се яви ясно и строго опрѣдѣлена партия на капитала, но сега за сега не може нищо да се каже въ туй отношение, освѣнъ това, че «народницитѣ» бързатъ въ туй направление да взематъ първенството. Отъ всичко до тукъ казано, явно е какво една обща «народна» политика е невъзможна. Тѣй като политиката е слѣдствие, а не причина на обществ. економическитѣ борби, то само по себе слѣдва, че всѣка политика—но не и котерийнитѣ банди—е теоретическо изражение на социалнитѣ сили, отражение на политико-економическитѣ стрѣмежи на общественитѣ класи и съсловия. Тѣй че всѣка истинска политика трѣбва да има: 1) начало, или *изходна точка*, дадени економически отношения, отъ името на които ще иска реформи въ строя; 2) да има *класа*, съсловие, производителенъ елементъ, върху които ще се опиратъ исканията; класата че бже носителя, силата съ която ще се води борбата; 3) най-послѣ трѣбва всѣка политика да има известна, опрѣдѣлена цѣль, да има идеалъ за бждащия строй. Слѣдователно: всѣка политика, която претендира, че желае прогреса, не може да бже друга, освѣнъ *класова политика*. Да се поддържа такава политика значи да се искатъ такива *социални реформи*, които ще докаратъ обществото до единъ по-идеаленъ и справедливъ общест.-економически строй, при който човѣществото ще бже освободено отъ грижитѣ за утрѣшния день. Политика, която нѣма за цѣль нѣкаква *социална задача*, е политика лична, персонална; такава е била до сега политиката на всички властующи партии. Една такава прѣсѣжна политика, която, вмѣсто обществ. благо, поставя личния интересъ или този на котерията за цѣль, е политика най-неприемлива за съюза.

Ако всичко до тукъ казано, ни убѣждава, че политиката е такава държавно мѣроприятие, което има за цѣль да закрѣпи или унищожи известна социална наредба, че тя (политиката) не може да бже друга, освѣнъ класова и се опира на известна социална класа, то пита се: коя е тази политическа партия у насъ, която съ своята политическа дѣйностъ е доказала, че тя, наистина, е изразителъ на онази класова политика, която носи културния прогресъ на страната? Безспорно е, че това е работническата социално-демократическа партия. Тя е, която поддържа такива социално-политически принципи, за които говорихме по-горѣ.

И когато става дума за политика на съюза, ний мислимъ, че сдруженитѣ учители ще трѣбва да се наредятъ обязательно подъ едно политическо знаме. Съ други думи, трѣбва съюзиститѣ да усвоятъ и подкрепятъ тази или онази социално-политическа система. Понеже тѣхнитѣ искания пъкъ сж отъ такова естество, че за да се реализиратъ трѣбва да се извършатъ нѣкои по-дълбоки промѣни въ обществ. животъ, слѣдва, че политиката на съюза не може да бже друга освѣнъ *социална и класова*. Тѣй като работническата, а не господарската социална политика иска *общни социални реформи*, които ще докаратъ по-високъ културенъ строй—слѣдва, че *съюза, въ името на социално-политическитѣ си цѣли трѣбва да крѣпи и поддържа политиката на работническата социално-революционна партия*. Коего значи: учителитѣ да се наредятъ рамо до рамо съ работницитѣ, да влѣзатъ въ работническото социално движение. У насъ туй движение се прѣдставлява отъ работ. соц. демократическа партия. Съюзнитѣ учители, колкото и да замѣгляватъ свойто дѣло, то си остава дѣло отъ социаленъ характеръ, а учителското движение—само струя отъ общото социално-работническо движение.

Пита се: ангажирва ли се съюза въ всичко и всѣкога да бже опашка на работническата партия или е свободна организациия съ собственъ умъ и воля? Споредъ нашето разбиране, учителския съюзъ е професионаленъ синдикатъ, който може да бже запазенъ отъ партийнитѣ увлечения, но да поддържа политиката на на соц. демокрация по собствено убѣждение, то още не значи, че съюза ще бже погнѣнатъ отъ социалистическата партия. Той не е нито филиалка, нито мушния за соц-та партия: съюза обладава достатъчно здравъ разумъ за да размисли що и какво трѣбва да върше, безъ да се дава съ кирия на тази или онази партия.

Слѣдва слѣдъ всичко да се посочи и на срѣдствата, произтекающа отъ политическия пѣтъ. Като оставяме на страна вѣчно повтаряния позивъ — «работа между народа», който—цѣло—не цѣло—току се повтаря отъ нѣкои за да се отърватъ отъ обвинението, че тѣ само приказватъ, а нищо не работятъ, ний

би направили върху него позивъ слѣдната забѣлжка: питайте се винаги, до колко тази ваша работа между народа е работа, която оцветва, бистри неговото политическо съзнание и го прави истински, съзнателенъ, свободолюбивъ и рѣшителенъ гражданинъ, който въ случаи на пѣжда би прѣвърля личното си благо зарадъ общото.

Пропагандата и агитацията сж естествени срѣдства за сношение съ хората, но политиката изисква да се намѣсимъ живо въ самата борба — да вземемъ активно участие въ политическия животъ на страната. Ний би казали още, че съюза, ако иска да живѣе и да дѣйствува, трѣбва:

1) Да дава своята подкрѣпка на всички политически инициативи, които иматъ за цѣль да въздѣйствуватъ за прѣбустройството на социалната наредба или политическия строй въ страната.

2) Да прѣдприема солидарно съ народа борба срѣщу всѣки опитъ отъ монархическата кллика за стѣсняване народнитѣ свободи, или пъкъ се старае да тикне народа въ економ. разсипия и банкрутство.

3) Винаги, когато трѣбва, да устройва митинги, събрания и стачки, да прави апели и протести, щомъ забѣлжки маневритѣ на властѣта.

4) Да взема живо участие въ изборитѣ и дѣйствува най-енергически за да спечелятъ кандидатитѣ на работ. партия, които словомъ и дѣломъ работятъ покрай другото и за съюза.

5) При наличностъ на достойни, енергични и способни съюзни членове, съюза поддържа тѣхнитѣ кандидатури, но не като отдѣлна партия, а само туй, че освѣнъ общото развитие на работитѣ, тѣ трѣбва най-добръ да познаватъ учебното дѣло въ страната, разбирано въ най-широкъ смисълъ.

Безъ да се самооболцаваме, че щомъ се напише на книга (въ устава) всичко това, ще бже изпълнено,—защото ний знаеме много добръ, че това послѣдното не зависи само отъ нацисването — казваме, че ще се популяризира името на съюза, неговитѣ цѣли, значението му и пр. По този начинъ само ще се завърже една необходима връзка между народа и учителството. При такива условия съюза става дѣйствителенъ носителъ на социалния прогресъ. Отъ незабѣлжана група верѣдъ по-големитѣ организации, той ще стане сила, за която управляущитѣ, щатъ — нещатъ ще държатъ смѣтка и за исканията му.

Отъ друга страна, еднаквата и социалната политика на съюза, солидарността и опрѣдѣленото дѣйствие на съюза въ политическитѣ борби, като актъ на обоснована принципиална работа, бистри съзнанието на самитѣ съюзни членове. По този начинъ само съюза ще окаже онуй възпитателно въздѣйствие на своитѣ членове за да не изпада сдружаването до степенъ на тѣсно-егонистична организация, стрѣмяща се да подобри жѣла на отдѣлни личности въ съюза.

S. C. B.

Злоупотрѣбленията на бившитѣ Плѣвенски кметства.

(по поводъ на единъ официаленъ документъ).

ИЗ.

Въ тази статия ще се занимаемъ съ единъ другъ начинъ на кражба на нашитѣ бивши общинари.

1) Съ платежна заповѣдъ № 121/99 издадена на името на Ив. Юрдановъ е изплатено по единъ списъкъ завѣренъ отъ тричленната комисия състояща отъ Ив. Юрдановъ, Т. Щирковъ и Т. Цвѣтковъ 520 л. на 21 работника за чистение на гжсеници прѣзъ м-цъ Априлий 1899 г. «Отъ распита, който се направи на записанитѣ въ списъка «гжсеничари» се установява, че нито единъ отъ записанитѣ въ списъка не е събиралъ гжсеници». При това въ списъка сж записани като работни дни и днитѣ 18, 19, 20 Апр.—т. е. Великъ-день! Слѣдователно Ив. Юрдановъ незаконо е заплатилъ (ако е заплатилъ!) на «гжсеничаритѣ» 520 л.

2) Съ пл. зап. 202/99 изплатено на Н. Т. Габровски по списъкъ на 28 работника намени за довеждане вода отъ Гривишкитѣ извори. Обаче по списъка се е заплатило за дни, прѣзъ които работницитѣ не сж работили, понеже не сж били постоянни работници за да имъ се смѣтатъ и празничнитѣ дни за работни. Нѣщо повече: не стигало, дѣто тѣмъ се смѣтало по 30 гюндюлюка въ мѣсецъ, но още работника Г. Тодоровъ е записанъ, че *прѣзъ м-цъ Юний е работилъ 35 дни*.

3) Съ плат. зап. № 282/99 изплатено на Н. Т. Габровски 820.40 по списъкъ на работници, работящи по Гривишкитѣ извори. Тѣмъ сжщо сж били записани по 30 гюндюлюка, когато тѣ сж били по 24 прѣзъ м-цъ Юлий.

4) Съ плат. зап. № 251/99 изплатено на Н. Т. Габровски 1209.40 по списъкъ на 28 раб. по Гривишкитѣ извори. Записано по 30 гюндюлюка за м-цъ Юлий, вмѣсто 24.

5) Съ плат. зап. № 343/99 платено на

Тод. Цвѣтковъ 494.60 по списъкъ на 11 раб. по Грив. извори за м-цъ Августъ. Тукъ сжщо гюндюлюцитѣ сж по 30. А на сжщия Г. Тодоровъ гюндюлюцитѣ за м-цъ Августъ сж ни повече ни по-малко отъ 60!!

6) Сжщо съ плат. запов. № 342/99 изплатена на Т. Цвѣтковъ, за 1182.20..

7) Сжщо съ пл. зап. № 96/99 изплатени на Т. Цвѣтковъ, за 1319 л. . .

На друго мѣсто въ Акта ний намираме една друга категория обيري на общинскитѣ пари.—Въ бюджета за 1901 г. е прѣдвидена сума отъ 8227 л. за исплащане на работници прѣзъ миналата година. Обаче нѣма никакви списъци и заповѣди, отъ които да се вижда, че дѣйствително тази сума има да се дължи. Но затова пъкъ има, като оправдателни документи, цѣль купъ удостоверения **съ невѣрни съдържания**, които се цитиратъ въ Акта и заематъ въ него цѣли 19 страници. Всички тия удостоверения сж издадени отъ Ив. Юрдановъ на разни тъмни личности, прѣдставени като служащи или работници по нѣкое общинско прѣдприятие, безъ да сж бивали нѣкога такива. . . Пардонъ, че сж биле «на служба» у кметския съставъ, въ това не се и съмняваме, но тая «служба» е била отъ такова естество, щото и най-закоренѣлия вагабонтинъ би се отказалъ отъ удостоверението, въ което тя би била означена точно.

Ний ще посочимъ само на нѣколко отъ тия удостоверения, които, въ прочетъ, си приличатъ въ твърдѣ много едно на друго.

Така напр. издадено е удостоверение отъ 15/VI 900 на Хр. Н. К. за това че прѣзъ м-цъ *Май* 1899 е билъ старши на работницитѣ, които сж работили при «Перловското езеро», съ мѣсечна заплата 70 лева. Каква изнепада за всѣкиго, който знае, че прѣзъ м-цъ Май не е имало никакви работници на това езеро, понеже едвамъ «на 12 *Юлий* 1899 г. съ протоколъ № 12, общинския съвѣтъ е рѣшилъ да се доведе водата отъ това езеро въ града!

На сжщия Х. Н. К. е издадено удостоверение отъ 10/VI 900 г. че има да взема отъ общината за май и юний 1900 по 60 л. мѣсечно като волнонаемъ писарь. Това удостоверение той е шконтиралъ. Обаче волнонаемъ писарь прѣзъ май и юний 1900 г. той не е билъ, нито заповѣдъ за това сжществува.

На С. Османовъ е издадено удостоверение отъ 30/V 900, че има да получава отъ общ. упр. за Септември, Октомври, Ноември, Декември, 1899 г. и Априлъ и Май 1900 по 60 л. мѣсечно, 360 л., когато за послѣднитѣ два мѣсеци той си е билъ получилъ заплата, за Априлъ на 27 Юний 1900, три дена прѣди издаване на удостоверението му, а за Май, на 27 Авг. 1900. Колкото за другитѣ 4 м-ци е билъ допълнителенъ горски стражарь съ 45 л. на м-цъ, а не съ 60. При това той е билъ неправилно назначенъ, понеже въ бюджета за 99 г. е нѣмало кредитъ за «допълнителни» горски стражари.

На К. С. К. издадено отъ Ив. Юрдановъ удостоверение отъ 30/V 900 че е служилъ като волнописменъ писарь прѣзъ Ноември Декември 1899 и Януарий до Юний 1900 съ заплата 30 л., когато нѣма заповѣдъ за назначението му: той е билъ практикантъ.

На Ив. Д. издадено отъ сжщия удостоверение отъ 30/V 900, че има да зема като кантонеръ заплата 42 л. мѣсечно за Септ. Окт. и частъ отъ Ноември, когато отъ тая длѣжностъ той е билъ уволненъ на 1 Септ. 99. при това сжщия Ив. Д. за Окт. 99 е получилъ и заплата като работникъ.

На С. Ц. В. издадено отъ сжщия удостоверение на 10/V 900, че той е служилъ като надзирателъ на шосето прѣзъ м-цитѣ Септ. Ноември и Декември 1899, съ мѣсечна заплата 45 л., когато прѣзъ тѣзи м-ци не сж били правени никакви шосета въ Плѣвенъ. Приказъ за назначението му нѣма.

На М. Р. издадено отъ сжщия удостоверение на 3/VIII 900, че служилъ като кантонеръ прѣзъ Ноември и Декември 99, съ заплата 42 л., мѣсечно, когато на 8 Ноември е билъ уволненъ съ заповѣдъ. За м-цъ Октомври той е записанъ подъ името М. Р. въ списъцитѣ на работницитѣ, а подъ името М. Д. Р. като градинарь, за сжщия м-цъ! И пр. и пр.

Но и това не стигало. Биле сж правени

фалшиви списъци на нѣкакви работници на основание на които списъци, сж се издали платежни заповѣди! Така сѣ плат. зап. отъ 4/V 99, сж отпуснати на Ив. Юрд. 804 л., за исплащане на работници по три списъци. Обаче въ тия списъци е записанъ като работникъ Спасъ П. отъ Плѣвентъ, който не е билъ такъвъ. При това се указва, че подписа на Сп. П. е фалшивизиранъ!

Само за м-цитѣ отъ Априлѣ до Октомври 1899, сж записани като работници по улици, кюнци и пр. 30 лица, които сж получили 2789.50 л. безъ да сж биле такива! А има и много други, които още иматъ да взематъ отъ общината една обща сума отъ 8227 л., прѣдвидена въ самия бюджетъ за 1901 г.

Ето разковничето на много работи: ето защо въ 99 и 900 имаше смисълъ да бждемъ шайкаджия въ Плѣвентъ. Ето защо шайкаджията бѣ пусналъ такива дълбоки корени въ нашия градъ: какъ, моля ви се, да ги хранатъ и обличатъ, да ги третиратъ по-добрѣ отъ самитѣ държавни и общински чиновници, да имъ даватъ по двѣ, па и по три заплати въ м-цъ, да имъ плащатъ по 35 и по 60 гюндюлюка въ м-цъ, — и всичко това прѣзъ едно врѣме на обща криза, на западъкъ въ заняти и търговия, на филосера изъ лозята..... какъ-тия хора да не ставаха шайкаджии!!.....

Ц. de Lière.

Просвѣщението напредва!

(два протеста отъ Провадия).

До Господина Министра на Народното Просвѣщение.
Копия: в. в. „Съзнание“, „Нова Струя“, „Работ. вѣстникъ“, „Изгрѣвъ“, „Миръ“ и „Прѣпорѣцъ“.

Днесъ, на 3/III 1902 г., членоветѣ на Провадийското окол. учителско д-ство, вслѣдствие нѣкои указания отъ страна на дружественитѣ членове, които се състоятъ въ това, че въ селата: Ясжтепе, Кюпрю-кюй и Копусий Провадийскиятъ окол. началникъ Ради Поповъ си е допусналъ нѣкои вандализма, именно: 1) че е отишелъ въ селото Копусий, гдѣто срѣдъ нощъ и заповѣдалъ на подвѣдомствения си стражаръ да влезе демонстративно въ квартирата на учителя и му го прѣдстави, като при това сѣ най-голѣмъ цинизмъ го е заплашвалъ да не говори между селянитѣ нищо, защото е развращавалъ сѣ това селянитѣ и дѣцата имъ; 2) че е съставлявалъ селски групи, които демонстративно да влизатъ въ училищата и безпокоятъ, какъвто е случая въ с. Ясжтепе, като при това е заплашвалъ сѣ уволнение учителя; 3) че въ с. Кюпрю-кюй сжщия този господинъ си е позволилъ да заплашва тамкашниятъ учителъ, като играялъ ролята на училищенъ началникъ—вслѣдствие на всички тѣзи указания членоветѣ на дружеството

Рѣшихме:

Протестиратъ противъ произволитѣ на окол. началникъ и най-настоятелно искатъ наказанието му, като такъвъ, който си е позволилъ най-голѣмъ вандализма и произволи надъ убѣждението и свободата на учителя дори въ училището.

Подписали всички присѣтствующи 29 души.

До Господина Министра на Народното Просвѣщение.
Копия: в. в. „Съзнание“, „Нова Струя“, „Изгрѣвъ“, „Работ. вѣстникъ“, „Прѣпорѣцъ“ и „Миръ“.

Днесъ, 3 Мартъ 1902 год., членоветѣ на Провадийското окол. учителско дружество, събрани на засѣдание, като взехме прѣдъ видъ, че на 9/II т. г. Варненския Окр. Училищенъ Съвѣтъ е взелъ рѣшение да уволни учителя въ с. Кюпеклий Коста Тодоровъ на основание слѣдующето:

1. Че е билъ *отявленъ* социалъ-демократъ;
2. Устройвалъ демонстративно събрание;
3. Отварялъ вечерни училища, въ които говорилъ за данъцитѣ, сѣ което е излѣзълъ вънъ отъ рамкитѣ на програмата за вечернитѣ училища и

4. Държалъ агитациона рѣчь.

Това рѣшение изпратено до Министра на Народното Просвѣщение, г-нѣ Д-ръ Даневъ, е утвърдено,

И като имаме прѣдъ видъ

1. Че основниятъ законъ въ страната — конституцията—незабранява на никой български гражданинъ да има и да пропагандира извѣстни свои убѣждения;

2. Че учителътъ К. Тодоровъ не е устройвалъ демонстративно събрание, а по желание то на селянитѣ Провадийската соц.-демократическа организация е издала покани, разпрѣснати въ селото отъ самитѣ селяни, за политическо събрание, въ което е говорилъ адвокатъ Вл. Димитровъ;

3. Че учителя не е извършилъ никакво прѣстѣпление сѣ държанието на една сказка по данъцитѣ, още по-вече, че нѣма узаконена програма за вечернитѣ училища;

4. Че е държалъ рѣчь, въ която изтъквалъ причинитѣ за економическото и политическото пропадане на страната, апелиралъ е къмъ селянитѣ за по съзнателното упражнене на своитѣ политически права, което е по-скоро похвално отколкото прѣстѣпно дѣяние и

5. Че сѣ това уволнение посрѣдъ година се уврѣжда интереса на учебното дѣло.

Рѣшихме:

Най-енергически протестираме противъ незаконното рѣшение на Варнен. Окр. Учил. Съвѣтъ и утвърждението му отъ министра Даневъ и настоятелно искаме повръщанieto на уволнения Коста Тодоровъ въ длъжността му. Подписали всички присѣтствующи у-ли—29.

Золумлуди въ Тутраканско

(Дописка отъ с. Сарсанларъ).

Пишя Ви, Господине Редакторе, отъ едното крайче на Дели-Ормана—Тутраканско, гдѣто злата урсия тѣй жестоко се подиграва или по-добрѣ изезава нейнитѣ обитатели. Нѣ наредъ сѣ другитѣ крапича—засѣгнати отъ общитѣ условия, които подтикватъ обществата напредъ къмъ прогреса, — почва и то да проявява признаци на стрѣмление къмъ по-сносенъ и свѣстенъ животъ. Какво е общото социално положение на този край—азъ ще Ви испратя една характеристика малко по-кжсно; сега ще Ви пиша нѣщо отъ това що става днесъ въ нашето село—Сарсанларъ, едно отъ голѣмитѣ села въ Тутраканско. Това село отъ 10-на години е подхвърлено на лютти мъжки и прѣслѣдания благодарение на обстоятелството, че въ това хубаво селце, при хора, които стоятъ по-високо отъ мѣстнитѣ жители въ окодитѣ села (тѣ сж приселци изъ Търновско, Севлиево и др.) се е загнездилъ единъ селски дребей, който за кратко врѣме е успѣлъ да оплете много наши съселени въ примкитѣ си. Думата ни е за Иванъ Х. Калчоолу. Отъ бивши обикновенъ човѣкъ сѣ занятие пеливанлъкъ той стана селски чорбаджия и отъ толкова години е игралъ такава роль въ общия животъ на това село, че сѣ положителностъ може да се твърди, какво повечето отъ бѣдствитѣ, които сж прѣкарвали и прѣкарватъ селянитѣ — причинени сж отъ неговата безпримѣрна алчностъ къмъ общ. богатство.

Да Ви го описвамъ какъвъ типъ е като селски чорбаджия, то е много трудно и трѣбва много книга и мастило—та по-добрѣ да го оставимъ да ни го прѣдставятъ сѣбеднитѣ вѣсти, които, както се твърди, сж влезли по диритѣ вече на единъ отъ най-прочутитѣ, може би, пристѣпници въ Тутраканско. Едно отъ най-силнитѣ обстоятелства, които сж помогнали на този срѣдно състоятеленъ човѣкъ да стане днесъ притежател на воденици, 2—3 гори, емлечи, дюкени и т. н.—е това, че той е ималъ винаги общинската власть въ ржцѣтъ си. Толкова режими сж се промѣнявали—нѣ той винаги е бивалъ и стамболистъ, и цанковистъ, и радославистъ и всѣкаво. Страхътъ да не влезе общината въ ржцѣтъ на нѣкой неговъ противникъ, винаги го е каралъ да употреби най-низки срѣдства, па лежи по цѣли мѣсеци изъ Русе и намира ходатайства, да се присламчи къмъ властующитѣ партии. Прѣди двѣ години, когато противникитѣ му спечелиха избора—прави струва—най-послѣ сполучи да прѣмахне двама отъ избранитѣ членове и въ резултатъ настани брата си за кметъ. Какъ е станала тази работа—отговора е този:—както ставатъ по насъ тия нѣща—по български. Нѣ макаръ и на име ако не е Калчевъ кметъ, той фактически кметствува—нѣщо повече: той ужасно дребействува.

Този човѣкъ, който е успѣлъ вече сега по изборитѣ да се присламчи до единъ правителственъ депутатъ, днесъ се мъчи сѣ единъ ударъ да сломи цѣло село, да онищожи своитѣ противници, чрѣзъ разни свѣдѣрдисвания посрѣдствомъ кметството. Прѣди изборитѣ да настѣпватъ, нашъ дѣдо Хаджия спогажда се сѣ правителственитѣ кандидати, че дава декларация, че ще ги подържа и агитира за тѣхъ, ако запазятъ неговитѣ досегашни привилегии и не збъркатъ смѣткитѣ му, като бламиратъ брата му—кметъ. Слѣдъ като тия прѣдварителни пазарлъци се свършиха, ний дѣйствително видѣхме услугитѣ на дѣда Хаджия къмъ обрѣчената партия.

Двѣ седмици близо прѣди изборитѣ пристѣпватъ

въ общ. упр. единъ кошъ призовки, сѣ които се канѣха мъже, жени и дѣца да плащатъ глоби, защото сж секли гората на с. Узунджи Орманъ. И каква гора сж секли и за какво сечение кметството е съставило актове на повече отъ половината селяни отъ селото?—На гора, която се знае отъ години, че е Сарсанларска, която е сѣчена отъ сжщитѣ прѣди години като участокъ, която гора още прѣди една година е опрѣдѣлена за участокъ да се сече отъ Сарсанларци, нѣ тѣ не сж я секли. Бездарното кметство най-послѣ прѣдава гората на Узунджи орманци—сѣ единствената цѣль да си стздадатъ по трайни и сигурни партизани за бждащи изборни прѣдприятия.

Дойдоха изборитѣ и тукашната секция можа да искара опозиционитѣ кандидати. Това е накарало общинската власть да се стресне и, за да спечели това, което тя изгуби за винаги, тикна селото въ нови трѣвоги. Днесъ е заградено цѣлото село сѣ караулъ и непропуцатъ селянитѣ на работа, до като не си исплатятъ глобитѣ по разни прикази и актове.

Пропуцатъ само тѣзи, които се снабдятъ сѣ билети за свободно минаване. За по-лесно събиране на глобитѣ, командированъ е и единъ стражаринъ. Отъ два дена насамъ въ селото владѣй цѣла паника. Отъ врѣдъ чувашъ само проклятия, псувни и заканивания. Еди коя си жена на нѣкой противникъ прала дрѣхи на гирана—глобена 2—3 лева, нѣ въ сжщото врѣме кметската снаха или сродница пере и тя на другъ гиранъ, нѣ за нея имъма никакви актове.

Еди кой си противникъ сѣкълъ—веднага общината актъ му съставя и глобява, нѣ подиръ два дена прѣдъ самото общинско упр. минаватъ кола сѣ, дърва—нѣ сечени отъ тѣхни хора-тогава се прѣструватъ че не ги виждатъ.

Идущия пжтъ ще Ви пиша допълнително.

Озански.

Селски грабежи.

Дописка отъ с. Махлата (Плѣвентско)

Прѣзъ 1887—92 г. въ най тираническото управление на Стамболова въ селото ни за нещастие бѣше кметъ Петръ Доковъ, а сжщеврѣмено и Народенъ Прѣдставителъ въ V и VI обик. Нар. Събрания и въ IV Велико Нар. Събрание. Въ врѣме на кметствуването си никаква смѣтка не бѣ давалъ, защото се покровителствуваше отъ тогавашния диктаторъ Стамболовъ. Който поменеше за смѣтка на този кметъ, се считаше отъ властта за «комита». Това трая до 1893 година, когато въ селото ни дойде за кметъ единъ младежъ, който направи смѣтката му и го изкара 11402 л. 84 ст. дълженъ на общината; тази смѣтка потвърди и Пост. Комисия и Върховната Смѣтна Палата.

Дойде 1894 г. и Стамболовъ падна отъ властта. Паритѣ трѣбваше да се събератъ, защото се издаде изпѣлн. листъ въ името на Окр. Управителъ и послѣдний го прѣпрати на Сжд. Приставъ, който наложи запоръ на всички движими и недвижими имоти на Докова.

За голѣмо чудо продажба не стана и всѣкой се почуди, каква е тази магия, нѣ послѣ се разбра, че П. Доковъ, като се видѣлъ на тѣсно далъ декларация, че става народнякъ и подписа единъ протоколъ за коренение на Стамболовщината и така дѣлото кисна у Сжд. Приставъ до паданието на Стоилова Слѣдъ съставяне кабинета Грековъ—Радославовъ П. Доковъ за да протѣрка още нѣкоя година, подписа 3-й протоколъ за коренение Стоиловщината и стана Прѣдсѣдател на Либералното бюро и на всѣкадъ казваше, че е „Отчаяна Сойка“. Слѣдъ паданието на Радослава стана Рачовистъ, а сега, за да протака дѣлото и го свѣсѣмъ унищожи е *най-отчаянъ Цанковистъ* и вѣренъ служителъ на Цанковиститѣ; затова и населението го нарича «Петръ Пачаврата».

Въ продължение на толкова години общината ни заборчля около 25000 лева, а паритѣ, които П. Доковъ прахоса за печени прасета на Окр. Управители и Окол. Началници не отидоха на вѣтъра. Не отидоха казвамъ, защото олагодарение на закрилата му и сродството му сѣ настоящия общ. кметъ (кумецъ и кръстникъ), Доковъ е завелъ дѣло срѣщу общината за фиктивенъ дългъ и на 28-й того ще се гледа въ Окр. Сждъ и кмета по всѣка вѣроятностъ ще признае, че общината му дължи; и така сиромашкигъ 11402 л. 84 ст. ще отидатъ за кефа на разнитѣ чорбаджийски закрилници.

Знае ли Окр. Управителъ, на чието име е изпълнителния листъ, че дѣлото се протака 10 години, и мисли ли *Сжд. Приставъ*, че е правъ, като не дава ходъ на дѣлото?

Единъ селонинъ.

Злоупотребени училищни имоти.

(Писмо отъ с. Върбица, Плевенско)

При изселване на турците от нашето село остана от тях едно пространство земя около 200 декара, подарено от притежателите му на върбишкото основно училище. Тези земи сж били записани на училищната партия и от тяхния приход се е ползвала общината за училищни нужди. Обаче неизвестно по какъв начин през 1889 година тези имоти сж били взети от училището и сега се намират разпръддени между няколко души: най-големия дял (около 100 декара) владее *Д. Чалковъ*, богат лихваринъ, после идат *Иванъ Болния*, *Тимо Басвъ* и *Генчо Петковъ* тогавашни общински съветници. Тези хора разправят, че имотите им били предадени от някой си Мандиковъ изъ Никополъ, обаче по какъв начин е станало това предаване и главно, какъ тѣ сж станали притежание на тоя Мандиковъ, никой не може да обясни. По всяка вероятност, тукъ трѣба да е извършено някакво злоупотребление, въ директѣ на което е влязла вече полицията. По-рано, до като въпросните имоти сж били училищни, голѣма част отъ училищните разходи се е покривала отъ тяхните приходи; днесъ обаче бѣдното население е длъжно да плаща данъци за издържката на училищата си. Явно е, че това грабителство е лѣгнало върху плѣщитѣ на въ нищо невиновни данакоплатци, които сега сж длъжни да тѣглятъ за чужди грѣхове. Дано започнатото слѣдствие не се прекрати, както обикновено става това, когато сж замѣсени правителствени партизани и дано да се възвърне на училището ограбения му имотъ.

Заинтересованъ.

ХРОНИКА.

Прѣслѣдванията продължаватъ. Въ днешния брой печатиме два протеста отъ учителите въ Провадийско: първия срѣщу золумите на полицията, втория срѣщу рѣшението на Варненски училищенъ съветъ по уволнението на учителя *К. Тодоровъ*. Уволнението на последния се дължи на чисто политически мотиви и то е било одобрено отъ шефа на прогресивно-либералната партия г-на *Д-ръ Даневъ*. Всичко показва, че прогресистите я удариха по старому въ областта на прѣвъзможната законност: уволнения, мѣмрания, мѣстения и полицейщина. Това сж симптоми на една нова реакция въ България, срѣщу която на народния учител се пада да играе значителна роля; това сж обикновените симптоми отъ прилагането на една политическа система, която незаконоиса да се натрапи на държавата. Впрочемъ борците отъ учителската срѣда сж виждали много по-юнаци отъ типътъ на г-нъ *Даневъ* повалени и унищожени като политически дѣйци; ще видимъ въ недалечно бъдеще, върваме, и него въ плѣсненясалата колекция отъ стари партийни шефове.

Къмъ училищната политика на държавата. Учителите въ с. Къзлджиларъ (Провадийско) съ участието на другарите си отъ околните села приготвили да дадатъ прѣдставление за да абониратъ съ приходите му тамошното читалище за «*дневниците на народното събрание*». Помощникъ кмета, по инструкции дадени отъ Провадия, забранилъ това прѣдставление, понеже се опасавалъ да не се опита някой да държи сказка противъ правителството. Понеже учителите не обърнали внимание на това заплашване, кмета, малко прѣди да се почне прѣдставлението, пратилъ караулъ съ пушки да не допуснатъ учителите да свършатъ работата си. Всѣки може да си прѣдстави, какво впечатление е произвелъ този актъ отъ китайщина върху събраната многобройна публика, която е видѣла съ очи селската стража, готова да арестува учителите за нищо и никакво. Прѣдставлението не се дало и селените се разотиили съ псувни по адресъ на кмета, на началникъ, на министри. И до такъвъ скандалъ не бѣхме доживѣвали!

Подобна история ни извѣстятъ и отъ с. *Батембергъ* (Разградско). Въ селото има едно читалище, което, както всички селски читалища, едва—едва живѣе. По нѣмане достатъчни

приходи отъ членски вносове, учителите прѣдложили услугите си да дадатъ прѣдставление за въ полза на читалището и се погрижили да построятъ една малка сцена. Кмета, обаче, останалъ недоволенъ отъ читалището и заповѣдалъ, подъ страхъ на най-строга наказание, да разтурятъ сцената. Ето ви единъ кметъ, който съ гордостъ може да се числи къмъ прогресивно-либералната партия.

Отъ с. Дълбоки-долъ (Троянско) извѣстятъ, че презъ 92 и 93 година била събрана отъ населението една сума отъ 3000 лева за направа на училище и на една чухма. Тогавашенъ кметъ билъ някой си *Цани Ив. Търновски*. Парите били прѣдани на съхранение у *Минко Ив. Мочоолу*. Следъ паданieto на Стамболова тия пари се изгубили: отъ тяхъ не е правено ни чухма, ни училище. Кой може да се облажилъ отъ горната сумаца 3000 л. сиромашки потъ, не е точно извѣстно; но на всѣки случай подразбира се, кой ще е, като се иматъ прѣдъ видъ обичаите на *Цани Търновски*, който държи за свой ратай цѣли 20 години единъ човекъ срѣщу дългъ отъ 600 гроша. Нашия дописникъ ни моли да обърнемъ по тоя случай вниманието на властите въ Плевенъ, като е увѣренъ, че тѣ ще се заинтересуватъ съ работата на *Цани*, понеже той не е успѣлъ още да даде декларация за чанковистъ. На нашия дописникъ съобщаваме, че не сме разположени да обръщаме вниманието на Плевенските власти по този случай, понеже последните за сега си иматъ по-важна работа—да издирватъ политическите противници на днешното правителство между учителите и да ги наказватъ.

Едно запитване. По миналата година Търновската Окр. Училищна Инспекция бѣше направила разпореждане да се взематъ отъ всички общини на окръга извѣстни суми, съ които да се купятъ пособия за училищата и книги за училищните библиотеки. До днесъ е направено само едно, именно: Посрѣдствомъ държавните бирници сж прибрани всичките суми и внесени въ Земледѣлческата Каса на името на Окр. Училищенъ Инспекторъ, а всичките пособия още не сж изпратени.

Съ настоящето запитваме Търновск. Окр. Училищна Инспекция, има ли намѣрение да достави някога останалите пособия или тий ще притежаватъ по единъ топлопѣръ една карта на Паластия и 10—15 книги, отъ романите на *Майнъ Рида* за 100—150 лева?

Не желае ли Почитаемото Министерство на Народното Просвѣщение да се позаинтересува по това прѣдприятие, за да узнае като колко гешефтъ се е падналъ на бившия Окр. Училищенъ Инспекторъ—*Ив. Урумовъ*?

НОВО!

Пристигнаха въ дюкяна ми разни сламени и сукнени шапки, вратовръски, яки и **всѣкакви вълнени платове.**

Приемамъ поръчки срѣщу **умѣрено** възнаграждение и изработвамъ изящно, съ разни фасони, **цѣли костюми и пардесюта.** Продавамъ и готови дрехи.

Заповѣдайте въ дюкяна ми на главната улица по-долу отъ хотелъ «София» —**Ташковъ ханъ.**

Съ почитание: **Пъшо Т. Романовъ.**

Прѣписъ.

Плевенски Окръж. Сѣдъ

ОПРѢДѢЛЕНИЕ

№ 300

Плевенски Окръженъ Сѣдъ въ распоредителното заседание на 25 Февруарий хилядо и девестотинъ и втора година въ съставъ: Прѣдсѣдателъ: *Василь Аврамовъ* Членове: *Рапо П. Георгиевъ* *Петко Георгиевъ*, при Секретаря: *Тотю К. Бояджиевъ* и при участие на Прокурора *Пеню Матевъ* и при участие на Прокурора *Пеню Матевъ*, слуша докладвания отъ прѣдсѣдателя актъ, съставенъ отъ него на 12 того по усыновяването на *Лазаръ Стойковъ* отъ с. Деве-таки, Ловчанско.

Сѣда, слѣдъ изслушване доклада и за-

ключението на прокурора, на основание чл. 21 отъ закона за припознаване незаконнородените дѣца и пр.

ОПРѢДѢЛИ:

Допуца усыновяването на *Лазаръ Стойковъ* отъ село Дивитаки, Ловчанско, отъ *Танко Сжббевъ* и съпругата му *Гиргина Илиева*, отъ с. Виния, Никополска околия.

На първообразното подписали: Прѣдсѣдателъ: *В. Аврамовъ*, Членове: *Р. П. Георгиевъ*, *П. Георгиевъ* и приподписалъ Секретарь: *Т. Бояджиевъ*.

ВѢРНО:

Прѣдсѣдателъ: **В. Аврамовъ**

Секретарь: **Т. Бояджиевъ**

Прѣписъ.

Плевенски Окръженъ Сѣдъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ

№ 150

Плевенски Окръженъ Сѣдъ въ распоредителното заседание на 6 Февруарий хилядо и девтстотинъ и втора година въ съставъ: Прѣдсѣдателъ чл. *Д-ръ Н. Караюрдановъ*, Членове: *Хр. И. Генчевъ*, *Ст. Константиновъ* (сѣд. канд.) при Подсекретаря *П. Гечевъ* и при участие на Прокурора *Пеню Матевъ* слуша докладвано отъ Прѣдсѣдателствующия заявление на *Д. Георгиевъ* и *Парашкева Д. Георгиева*, отъ гр. Плевенъ, при което като прилагатъ прѣписъ отъ акта съставенъ отъ Прѣдсѣдателя на сѣда, на 23 Януарий т. г., по усыновяването на *Магделина Н. Георгиева*, отъ гр. Плевенъ, молятъ да се утвърди:

Сѣда, слѣдъ изслушване доклада и заключението на Прокурора, на основание чл. 37 отъ закона за припознаване на незаконно родените дѣца и пр.

ОПРѢДѢЛИ:

Допуца усыновяването на *Магделина П. Георгиева* *Николова*, отъ гр. Самоковъ, живуща въ гр. Плевенъ, отъ *Димитръ Георгиевъ* и съпругата му *Парашкевица Д. Георгиева*.

На първообразното подписали: Прѣдсѣдателъ членъ: *Д-ръ Н. Караюрдановъ* членове: *Хр. Ив. Генчевъ*, *Ст. Константиновъ*, (не подписалъ по отсъствие) и Подсекретарь *П. Гечевъ*.

ВѢРНО:

Прѣдсѣдателъ: **В. Аврамовъ.**

Секретарь: **Т. Бояджиевъ.**

Обявления отъ Сѣд. Пристава.

№ 2218

Извѣстятъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ в. «Нова Струя» ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Орѣховското землище, а именно:

- 1) Нива «Булежника» 19 дек. 5 ара, оцѣн. за 95 лева;
- 2) Нива «Кележовъ орманъ» 10 д. 5 ара—50 л.
- 3) Нива «Гигежки пѣтъ» 10 декара 50 лева;
- 4) Ливада «Долните ливади» 20 д. 6 ара—100 л.

Горните имоти принадлежатъ на *Василь Стояновъ* отъ с. Орѣховица, не сж заложени, продаватъ се по възисканието на *Маринъ Н. Джбнишки* отъ Плевенъ за 145 л. лихвите и разноските по изпълнителния листъ № 1211 на Плевенски Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледанieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плевенъ, 28/II 1902 год.

Дѣло № 395/901 год.

2—2 Сѣдебенъ Приставъ: *Ив. Цоковъ*

№ 4057

Извѣстятъ, че 31 день отъ деньтъ на последното двукратно публикуване настоящето въ в. «Нова Струя» ще се продава на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующите недвижими имоти, а именно:

- 1) Една къща въ гр. Плевенъ подъ № 3849 съ дворно мѣсто 432 кв. метра отъ простъ материалъ и покрита съ боклукъ състояща отъ 2 стап, едно хашево и едно зимниче;
- 2) Лозе Плевенското землище мѣстн. «Капни-скитѣ» отъ 2 дек. и 7 ара.

Горните имоти принадлежатъ на *Кочъ Османъ* отъ гр. Плевенъ, не сж заложени, продаватъ се по възисканието на *Хаббе Чобанъ Юмерова* и *Джум. Чобанъ Юсуfoва* отъ Плевенъ за 240 л. лихвите и разноските по изпълнителния листъ № 2513 на Плевенски Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ цѣната, която даде първий купувачъ.

Разгледанieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плевенъ, 15/V 1901 год.

Дѣло № 666/900 год.

2—2 Сѣдебенъ Приставъ: *Минчевъ.*